

Η Παναγία έσωσε ένα ευλαβικό παιδί!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)



Στα μέρη της Λομβαρδίας ζούσε ένα αντρόγυνο πολύ ενάρετο.

Έτρεφαν για την Παναγία τόση πολύ ευλάβεια, που αγιογράφησαν με πολύ πόθο σε

έναν από τους τοίχους του σπιτιού τους την εικόνα της, ξοδεύοντας πολλά χρήματα για να γίνει ωραία και ευπαρουσίαστη.

Κάθε μέρα και ώρα, όσες φορές κι αν περνούσαν μπροστά από την αγία εικόνα της, προσκυνούσαν την Παναγία και της έλεγαν τον αγγελικό ασπασμό.

Χάρη σε αυτήν την καλή τους συνήθεια η χάρις της τους έστελνε όλα τα καλά και κάθε ευφροσύνη. Περνούσαν μεταξύ τους αλλά και με τους γείτονές τους τόσο ενάρετα και ασκανδάλιστα ώστε τους επονόμασαν και τους έλεγαν όλοι «ειρηνικούς»!

Είχαν και ένα μικρό παιδί τριών χρόνων, το οποίο βλέποντας τον πατέρα του και την μητέρα του να σταματούν πολλές φορές μπροστά στην αγία εικόνα και να προσεύχονται με ευλάβεια, απέκτησε κι αυτό την ίδια συνήθεια και κάθε φορά που περνούσε, την προσκυνούσε, μιμούμενο τους γονείς του.

Όταν μάλιστα άρχισε να μιλάει, έμαθε κι αυτό να λέει τον αγγελικό ασπασμό και τον έλεγε σαν προσευχή κάθε φορά που περνούσε μπροστά από την αγία εικόνα της, όχι από ευλάβεια αλλά από συνήθεια. Βλέποντας την αγιογραφία με την Παναγία στον θρόνο της, νόμιζε ως μικρό παιδάκι που ήταν, πως αυτή ήταν η Κυρία του σπιτιού, γι' αυτό και την σεβόταν και την προσκυνούσε, όπως έβλεπε και τους γονείς του να κάνουν!

Μια μέρα, καθώς έπαιζε με τα άλλα παιδιά στην άκρη του ποταμού, από συνεργία του μισόκαλου, έπεσε μέσα στο νερό. Τα άλλα παιδιά ανήγγειλαν στην μητέρα του ότι πνίγηκε το παιδί της. Κι εκείνη έτρεξε αμέσως κλαίγοντας και μαζί της και όλοι οι γείτονες. Καταφθάνοντας στο ποτάμι γδύθηκαν δύο άνθρωποι και επειδή ήταν πολύ βαθύ το ποτάμι βουτούσαν πολύ ώρα και έψαχναν με πολύ επιμέλεια, αλλά δεν βρήκαν τίποτα.

Η μητέρα του πάλι ενώ έψαχνε σε ένα άλλο μέρος, γυρίζει και βλέπει ξαφνικά το παιδί της να κάθεται πάνω στα νερά, σαν να κάθεται σε μεγαλοπρεπή θρόνο, στη μέση του ποταμού...

- Παιδί μου πως είσαι εκεί; Το ρώτησε αμέσως.

- Καλά είμαι μητέρα μου, η Κυρία με κρατάει καλά και δεν φοβάμαι, είπε εκείνο.

Η γυναίκα από την χαρά της που το βρήκε δεν κατάλαβε ποια εννοούσε.

Αφού λοιπόν πήραν το παιδί και το έδωσαν στη μητέρα του, επέστρεψαν με χαρά στο σπίτι της. Επέστρεψε και ο άντρας της και αφού του είπαν τι συνέβη, εκείνος στράφηκε στο παιδί και το ρώτησε να του εξηγήσει πως γλύτωσε.

Εκείνο τότε του είπε:

- Όταν έπεσα στο ποτάμι, ήρθε αυτή η Κυρία του σπιτιού μας (δείχνοντας με το δάκτυλό του την εικόνα της Θεοτόκου), με άρπαξε μέσα από το νερό και με κρατούσε πάνω της μέχρι που ήρθαν να με πάρουν εκείνοι οι άνθρωποι!

Ακούγοντας αυτά τα λόγια οι παρευρισκόμενοι θαύμασαν! Βλέποντας μάλιστα το παιδί να δείχνει με το δάκτυλό του την εικόνα, έπεσαν όλοι και προσκύνησαν την χάρη της προστασίας της και έκαναν ολονύκτια αγρυπνία.

Στον καθένα που ρωτούσε τι συνέβη, το παιδί απαντούσε λέγοντας καθαρά όλες τις λέξεις της υπόθεσης ενώ τα υπόλοιπα λόγια τα έλεγε τραυλά, όπως συνήθως τα λένε όλα τα μικρά παιδιά. Μάλιστα, όταν διηγιόταν το θαυμαστό αυτό γεγονός, τα λόγια του ήταν τόσο έναρθρα και καθαρά, που όλοι πλέον το θαύμαζαν και δόξαζαν τον Θεό!

Έτσι, λοιπόν, όχι μόνο εκείνο το παιδάκι, αλλά και πολλοί άλλοι, όσοι τιμούν και ευλαβούνται τις ιερές εικόνες, λυτρώνονται από πρόσκαιρους κινδύνους και αξιώνονται τέτοια άφραστη αγαλλίαση, που ευχόμαστε να νιώσουν και όλοι όσοι πιστεύουν στον Ιησού Χριστό, τον Κύριο μας, στον οποίο ανήκει η Δόξα στους αιώνες. Αμήν!

(Από το βιβλίο Αμαρτωλών Σωτηρία)

agioritikovima.gr